

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

KVĚTEN 2022 | Ročník 25

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OÚ | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | MŠ | ZŠ | TJ SLAVOJ OBECNICE | HISTORIE

Tak vám nevím, jestli se při psaní úvodníku nemám třást zimou. Je dvanáctého května, a to je svátek Pankráče, prvního zmrzlého muže. Možná bych se měl spíš třást strachy o zasazené rostliny na zahradě a ve skleníku. Kdysi dávno, za císaře Diokleciána, se Pankráčovi přátelé třásli strachy o samotného Pankráče, protože podporoval křesťany, a to nebylo v této době zrovna moc populární. Však jej za to ve čtrnácti také popravili. Ledový muž Servác, co by biskup také zemřel jako mučedník na popravišti. Zjišťoval jsem, jak to bylo s Bonifácem. Bonifác byl papežem a nezahynul mučednickou smrtí, ale byl svatořečen. Z osudu těch dvou prvních čiší tak trochu mrazivý pocit, ale ledovými muži se stali hlavně kvůli počasí, které kdysi lidé sledovali, a poté se v životě řídili podle svých dlouholetých pozorování a zkušeností. My to sice také děláme, ale naše zeměkoule si svůj život stejně řídí podle sebe. Teď to spíš vypadá, že ledoví muži se stali teplými muži. Tedy aby

nebyla mýlka, samozřejmě v souvislosti s počasím. Jaro se rozjelo na plné obrátky a probíhající měsíc nám dokazuje proč se jmenuje květen. Okolo nás rozkvétají stromy až zběsile a vítr roznáší pyl z květů, takže budeme za chvíli všichni vypadat, že máme žloutenku. Všude přítomný žlutý prášek leze do očí, do uší i do nosů, což činí velký problém alergikům, kterým to vůbec nezávidím. Stává se ze mne také alergik, ne na pyl, ale na lidi, kteří nechápou, že čím víc tříděného odpadu nahází do popelnic, tím víc budeme za popelnice platit. Holt asi na jaře vykvétá i blbost. Kdysi jsem na toto téma napsal vjeřš. „Kdypak asi blbost kvete, na jaře či v pozdním létě? Rašila za starých Řeků, kvete nyní v každém věku. Máme všichni ten svůj květ, rozkvetlou loukou zdá se býti svět a uplatní-li každý z nás nárok, ta louka kvete stokrát za rok.“ Přátelé, také se koukáte někdy do zrcadla, jestli na hlavě něco nekvete?

bs

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU V OBECNICI

Komunikace III. třídy v obci Obecnice byla úspěšně dokončena.

Historie OBECNICE na pohlednicích a dobových fotografiích

Už několik let se snažím zveřejnit své sbírky starých pohlednic a dobových fotografií z historie naší obce.

Album obsahuje fotografie např. z různých sportovních a kulturních akcí nebo fotografie Sboru dobrovolných hasičů.

Popisky u jednotlivých obrázků nemusí být vždy správné... budu rád za vaše připomínky, které můžete napsat na papír a přiložit k příslušné fotografii.

Touto cestou bych rád poděkoval za pomoc Janě Vyšínové, Bohouši Svobodovi, Kateřině Stejskalové, Jindrovi Lukášovi a především paní Šeflové, která nám darovala spoustu starých fotografií.

Album bude k nahlédnutí ve Spolkovém domě v Obecnici od 30. 5. do 30. 9. 2022.

Přeji vám příjemný zážitek nad touto sbírkou... jen prosím o šetrné zacházení.

Na shledanou se těší **Jenda Zelenka**

Jubilanti

Blahopřejeme všem jubilantům, kteří slaví či budou slavít své narozeniny v měsíci květnu a červnu.

V této rubrice budou uveřejňovány jména jubilantů (pokud nám k tomu dají písemný souhlas).

Obecní úřad Obecnice

**CHOVATELSKÁ
PŘEHLÍDKA TROFEJÍ
DIVIZE HOŘOVICE
27. 5. – 28. 5. 2022
areál LS Obecnice**

Vás srdečně zvou na
**CHOVATELSKOU PŘEHLÍDKU TROFEJÍ
DIVIZE HOŘOVICE**
V LOVECKÉ SEZÓNĚ 2021/2022

Termín: 27. 5. – 28. 5. 2022
Zahájení 27. 5. ve 14:00 hod.
27. 5. 2022 14:00 – 18:00 hod.
28. 5. 2022 9:00 – 16:00 hod.

Místo konání:
areál LS Obecnice, Obecnice 274, 262 21 Obecnice

CO SE DĚJE A BUDE DÍT V BRDSKÝCH LESÍCH A PROČ...

Vážení sousedé, stejně jako v loňském roce se na Vás obracím, abych Vás informoval o tom, jaké kroky Vojenské lesy a statky v aktuálním roce ve středních Brdech plánují, s jakými problémy se jako správci potýkáme. A vysvětlil Vám také, jaká opatření v této unikátní přírodní oblasti musíme aktuálně přijmout a proč je považujeme za správná a strategicky nezbytná. V minulém příspěvku jsem hovořil především o nutnosti zpracování stromů napadených kůrovcem a zamezení šíření tohoto škůdce. I přesto, že jsem měl představu, co to bude znamenat pro krajinu Brd, je výsledek, který můžeme vidět v oblasti Nepomuku bolestivý, jak pro návštěvníky, tak věřte, že i pro nás lesníky. Přesto jsem stoprocentně přesvědčen, že náš razantní postup byl naprosto nezbytný ve prospěch celé této unikátní lokality a podařilo se nám jím narušit exponenciální řadu, kterou se kůrovec šíří, kdy z každého nezpracovaného napadeného stromu „vyletí“ nová populace, která napadne dalších deset stromů.

V letošním roce by díky provedené těžbě a asanaci lýkožroutem napadeného dříví měl být rozsah napadení porostů podstatně nižší. Nicméně i nadále je nutné populaci tohoto škůdce snižovat a tím nejučinnějším způsobem zůstává včasná těžba a asanace napadených stromů. To sebou samozřejmě přináší zvýšený pohyb prostředků v námi spravovaných lesích. Prosím o pochopení a dodržování veškerých omezení z toho plynoucích. Jsem přesvědčen, že z dlouhodobého hlediska, jsou tato aktuální opatření jednoznačně v zájmu krajiny, v níž žijeme.

Veškeré ostatní těžební zásahy v porostech jsou vedeny snahou o přípravu podmínek pro přírodě blízké, podrostní způsoby obnovy stávajících porostů a zajištění jejich adaptace na probíhající klimatické změny. S touto obnovou je nutné začít již u mladých porostů, abychom zajistili jejich obnovu v dostatečném předstihu a abychom nadále nevytvářeli přestárlé stejnověkové porosty, které jsou rizikové z pohledu dopadu téměř všech myslitelných škodlivých činitelů pro les. Na holinách vzniklých kůrovcovou těžbou v letošním roce probíhá výsadba sazenic různých druhů dřevin, při jejichž volbě vždy pečlivě vážíme konkrétní stanovištní podmínky. Na části ploch, kde je riziko nálezu munice po vojenské činnosti, jsme letos spustili společně s vědci z výzkumného ústavu lesnictví a myslivosti v Opocně obnovu sjími směsí dřevin, tak abychom v co nejkratším časovém horizontu zajistili obnovu lesních porostů a zamezili degradaci stanovištních podmínek a zvýšili retenční schopnost krajiny.

I nadále zůstává jednou z našich priorit zadržování vody v krajině a zvýšení její retenční schopnosti. V loňském roce bylo na Brdech dokončeno 42 tůní a 2 malé vodní nádrže, které mají přispět jak ke zpomalení odtoku vody z Brd, tak v případě vodní nádrže Hejl rovněž k zajištění protipovodňové ochrany v případě prudkých srážek. V rámci projektu Živá voda VLS jsou pro nejbližší roky plánovány další

projekty obnovy malých vodních nádrží, revitalizace toků a pramenišť v námi spravované oblasti Brd. Věřím, že se nám bude dařit dostatečně rychle připravovat tyto projekty tak, aby byly uvedeny v život.

Říká se, že všechno zlé je k něčemu dobré. Já bych Vás rád v souvislosti s tímto příslovím a probíhající kůrovcovou kalamitou, s níž v brdských lesích bojujeme, ubezpečil, že Vojenské lesy a statky mají jasnou vizi budoucnosti pro Brdskou vrchovinu. Ta je spojena s větší biodiverzitou a druhovou ale i věkovou pestrostí lesů v této přírodní lokalitě, kterou všichni máme rádi. A také s přechodem k přírodě blízkému hospodaření v nich, které nahradí stávající holosečné těžby v jednodruhových porostech. Součástí té vize jsou Brdy, které zadržují výrazně větší množství vody, protkané malými i většími vodními plochami. Kalamita, s níž aktuálně na Brdech potýkáme, a která zanechává v některých lokalitách razantní srámy, tuto naši vizi nemůže ohrozit. Naopak ji spíše uspoší. Byť za cenu dočasných změn na tváři krajiny

Přeji všem krásné léto a děkuji za Vaši trpělivost

David Novotný
ředitel divize VLS ČR Hořovice

UZÁVĚRKA červnového čísla OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE
bude v neděli **12. června 2022**

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím všechny čtenáře květnového Obecnického zpravodaje,

konečně jsme se po zamračených dnech dočkali prosluněného počasí... A jak bývá zvykem, vždy z jara jezdíme preventivně čistit problémová místa kanalizace. Letos jsme vyjeli v pátek 29. dubna. Nejdříve jsme jeli do Kouta, kde bývá problém u mostu. Potom jsme se přesunuli ke školce, kde to bývá většinou nejhorší. Naštěstí i tuto lokalitu jsme chytili včas. V našich kontrolách samozřejmě nemohli chybět ani obě „přepadovky“, jak u Němčáků, tak u Lukešů. Naštěstí to vše bylo celkem v pořádku, tak jsme se po doplnění naší tatry odebrali k Drahlínu, kde jsme jeli pročistit vstup z lesa. Zde jsme také uspěli, ale jen částečně... až se vybagruje před i za touto trubkou, dojedeme dočistit. Průchozí to sice je, ale jen poloviční profil trubky. Při této akci se nám podařilo zapojit i naše mladší kluky, kteří si alespoň zkusili, jaké to je stříkat s hadicí.

V sobotu 30. dubna se pálí čarodějnice. Tato noc je větší náročnější pro hasiče. Abychom tedy trochu snížili riziko rozšíření požáru, drželi jsme pohotovost. Ti, co se byli podívat na pálení čarodějnic na koupališti, mohli vidět, že jsme tam při hlavním ohni byli s naší technikou. Jelikož v polovině dubna celkem hodně pršelo, tak v našem okolí proběhly všechny ohně v pořádku. I této akce se zúčastnili naši mladší kluci. Zde si vlastně mohli vyzkoušet, jak nás chrání zásahový oblek proti sálavému teplu. Po zaparkování aut jsme si u Hasičské zbrojnice udělali malý ohýnek, abychom si také mohli opécti burty. ☺

V úterý 3. května jsme měli ranní budíček. To když se nám v 3:49 rozezněla siréna. Byli jsme povoláni na požár elektrického sloupu u Staročeské hospody. Už při příjezdu toho moc nehořelo, ale sloup se musel dochladit. Abych pravdu řekl, tak zde bylo takové to „šťěstí v neštěstí“ protože pokud by foukal vítr, mohlo to přeskočit na hospodu, a to už by byl velký problém. Naštěstí se tak nestalo. Po zlikvidování zbytků požáru a vyvětrání sálu hospody jsme se v klidu vrátili domů, nebo spíše jsme se mohli vypravit rovnou do práce.

Všichni určitě vnímáte, že začátkem května bylo všude „žluto“, jedná se o pyl. Pylová zrna jsou roznášena buď větrem z větroprašných rostlin (hlavně trávy), nebo hmyzem z hmyzoprašných rostlin. Pylové alergeny rozdělujeme podle sezóny.

Jarní časné pyly jsou pyly jarních dřevin - břízy, olše, lísky, habru, javoru, dubu, cypřiše, jasanu, buku, kaštanovníku, ořešáku, jilmu, topolu, platanu a dalších. Jejich pylové období je od března do dubna.

Letní pyly trav - nejčastěji se jedná o pyly srhy, kostravy, lipnice, medýnku, bojínku, psárky, kukuřice a jílku. Pylové období trávy vrcholí zhruba mezi 15. květnem až 15. srpnem, kdy je koncentrace pylových zrn až 100–500 na metr krychlový.

K vyvolání alergických příznaků - např. alergické rýmy a kašle - stačí malá koncentrace pylových zrn v 1 metru krychlovém, tj. 10–20 zrn. Koncentraci pylových zrn ovlivňuje nadmořská výška - v horách je pylová sezóna opožděná oproti nížinám. V horkém a větrném počasí se šíří více pylových zrn než ve dnech vlhkých a chladných. Alergeny pylových zrn jsou samčí semena rostlin. Zrna mají rozměry asi 0,05 mm.

Mgr. Jarmila Podhorná, moravská léčitelka, vyvinula regenerační kúru na alergii dýchacích cest, která čistí tělo od plísní a bakterií, zlepšuje dýchání a regeneruje sliznici dýchacích cest. Záhy se zlepšuje dýchání, ustupují i astmatické potíže.

Složení kúry:

Žampion - přírodní antibiotikum bez vedlejších účinků, výrazně zlepšuje průduškové alergie.

Měsíček - ovlivňuje činnost jater a žlučníku, zlepšuje astma a kašel, ovlivňuje záněty, upravuje menstruaci. Má také využití při bušení srdce, Crohnově nemoci, žaludečních vředech, zánětech tlustého střeva a ovlivňuje příznivě nervovou soustavu.

Grep - likviduje bakterie a plísně, způsobující alergie a záněty. Jeho vnitřní použití je na chřipky, rýmy, astma, otoky.

Černý rybíz - účinný při snížené funkci nadledvinek, při potřebě vytvoření kortisonového efektu, u těžších forem zánětů. Výborné antialergikum při senné rýmě, ekzému, astmatu, dále zlepšuje adenom prostaty. Má výraznou protitokovou aktivitu.

Habr - přírodní produkt z pupenů, zlepšuje záněty dýchacích cest, průdušnice, povzbuzuje jaterní činnost, tlumí zvýšenou krvácivost. (zdroj: zdravysvet.sk)

Já doufám, že mnoho z Vás má určitě svoje pomůcky na případné zvládnutí alergických reakcí od pylů.

Přeji všem krásné jaro.

Petr Zima
jednatel SDH

MLADÝ HASIČ

BRDŠTÍ TETŘEVI

Sluníčko už začíná pravidelně vykukovat, teploty se nám říjí zvesela nahoru, a proto jsme opustili tělocvičnu a už si užíváme požárního sportu před hasičárnou. Oprášili jsme potřebné nářadí a nástroje, vytáhli základnu, naplnili kád' vodou a prozkoušeli, zda nám hadice někde nezatvrdli. Ano, už to přišlo. Už jedeme naplno. ☺ Každé pondělí je před hasičárnou veselo. Kromě starších mladých hasičů, kteří si připomínají a zdokonalují své již získané dovednosti, postupně zaučujeme nově příchozí. Vše jim řádně vysvětlujeme, názorně ukazujeme a všichni jim s hasičským sportem pomáháme. Snažíme se, aby tento zájem bavil i naše nejmladší.

Ani měsíc duben nebyl výjimkou a my opět přijali nové zájemce do našich řad. V současné chvíli má oddíl mladých hasičů celkem 23 členů z řad dětí a mládeže. Předpokládáme, že letos se budeme moci účastnit závodů v kategorii jak starší žáci, tak i mladší žáci.

Dne **20. 8. 2022** budeme pro děti chystat **dětskou hasičskou soutěž** pod názvem **Memoriál Jiřího Viktory**. Bližší informace Vám jistě brzy předáme.

Mili Kotápišová

VELKÁ ČERVNOVÁ CENA REZERVACE

v běhu na lyžích

sobota 28. 5. 2022

START na koupališti v Obecnici
ZAČÁTEK ve 13.00 hodin

Po skončení VČCR bude poražena obecnická máj...

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

Ve druhé polovině dubna se v naší mateřské škole doslova roztrhl pytel s akcemi pro děti. Začali jsme Dnem otevřených dveří pro děti a rodiče, kteří se chystají k nám přihlásit. Měli možnost si během dopoledne, za provozu školky, naši školku projít. Děti si mohly pohrát s hračkami a rodiče získat informace, které je zajímaly.

Po čtvrt roce k nám opět zavítalo divadlo Kolem s příběhem „Kamarádství nad zlato“. Děti se při něm dobře bavily a doufáme, že si i odnesly poselství, jak je důležité mít kamaráda.

Závěr měsíce dubna patřil čarodějnicím. Poslední dubnový školkový den jsme připravili pro děti čarodějnické zábavné dopoledne na školní zahradě. Počasí přálo soutěžím a dětským radovánkám. V tento den byla i vyhodnocena soutěž o nejvydařenější vyrobenou čarodějnici, které se zúčastnilo 21 rodičů s dětmi! Výstava originálních, vtipných, krásně vypracovaných čarodějnic se uskutečnila během dubna v prostorách šatny školky. A věřte, že nebylo jednoduché vybrat jasné favority. Nakonec byli odměněni všichni a za osm čarodějnic, které dostaly nejvíc hlasů, výherci obdrželi navíc přírodopisnou knihu.

Nejočekávanější akcí se zase po letech stala v prvním květnovém týdnu tzv. škola v přírodě. Do Penzionu u Nováků v Kožlí u Orlíka jsme se vydali s 22 dětmi. Nejmladšímu byly 3 roky, jinak většina dětí byla ze třídy Žabiček, starších dětí. Díky příznivému počasí jsme zcela dostáli názvu školy. V přírodě jsme byli neustále, v penzionu jsme přespávali a stravovali se. Školou v přírodě nás provázela bublinková víla Bubulinka z knížky Terezka a bublinková víla. Postavili jsme jí v lese několik domečků z větví, mechu a šišek. Odměnila se nám pokladem, ke kterému jsme se dostali po splnění několika úkolů. Velkým zážitkem pro nás byla pěší túra k zámku Orlík (celkem 6 km), kde jsme měli objednanou cestu parníkem po Vltavě směrem k Žďákovskému mostu. U zámku na nás pokřikovali pávi a jeden se nám předvedl v celé své parádě. Neminuli jsme ani krásnou vyhlídku na Vltavu, zámek a prozkoumali jsme i okolí Schwarzenberské hrobky. I přes vydatné aktivity venku jsme nezhubli, protože jsme měli po celou dobu výborné jídlo od velmi starostlivé a vstřícné paní kuchařky. Přestože nás, učitelky, čekala celodenní a často i noční směna, nelitujeme. S dětmi jsme se ještě více sblížili a ony nás odměnily svou spokojeností, radostí a širokým úsměvem.

Rodiče se dočkali po delší době (proticovidová opatření) také besídky uvnitř mateřské školy. Byla připravena ke Dni matek a věříme, že udělala radost nejen přítomným maminkám a babičkám, ale i tatínkům a dědečkům. Starší děti ze třídy Žabiček své vystoupení pro maminky zopakovaly i na akci pořádané obecním úřadem ve Staročeské hospodě v Obecnici.

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

VELIKONOCE ve škole

Naši předkové dodržovali mnoho hezkých tradic a zvyků. Má smysl je v dnešní době připomínat? Určitě ano. Jak tyto zvyky dětem nejlépe připomenout? Zážitkovým učebním. Děti si prostě musí dané zvyky prožít na „vlastní kůži“. Proto se učitelé 1. stupně společně domluvili a dne 13. 4. 2022 uskutečnili projektový den „Velikonoční dílny“. První dvě vyučovací hodiny probíhaly v tělocvičně, kde žáci zhlédli dokument „Naše tradice“. Navázali jsme tak na projektový den „Masopust ve škole“. Žáci se dozvěděli o Černé, Sazometné, Kýchavé, Družebné, Smrtné a Květné neděli. Již celý týden se žáci oblékali do barev dle názvů dnů „Pašijového týdne“. Žáci si zvolili jednu ze čtyř dílen, ve které by chtěli pracovat. Kdo je zručný a rád tvoří, si mohl nazdobit velikonoční vajíčko, vytvořit velikonoční dekoraci nebo ozdobit vlastní tričko jarními motivy. Kdo je zvědavý, mohl luštit při jarní procházce zajímavé úkoly. A kdo rád sportuje a tančuje, navštívil dílnu zumbly. Celý den jsme završili vnesením „Moreny“, a tak jsme se alespoň symbolicky rozloučili se zimou. **Mgr. Eva Bízová**

Čarodějnice ve 2. třídě

V pátek 29. 4. 2022 se do 2. třídy slétlo hejno čarodějnic. „Druháčci“ si tak připomněli tradice a zvyky oslav Filipojakubské noci. Celý týden se v předmětech prolínalo téma „Čarodějnic“. Žáci si přečetli pohádku „Malá čarodějnice má zlost“, učili se kouzlit, vyluštili osmisměrku a nakreslili krásné čarodějnice. Nezapomněli zaletět na čarodějný palouk a okolní les zbavit odpadků. Všechny činnosti si děti moc užily. **Mgr. Eva Bízová**

Po stopách hrdinů...

Ve středu 4. května jsme s žáky osmé třídy MZŠ Obecnice vyrazili linkovým autobusem směrem do Prahy. Naším hlavním cílem byla Neviditelná výstava na Novoměstské radnici. Poněvadž jsme měli před začátkem výstavy dost času, prošli jsme menší - větší okruh po stopách hrdinů Národního obrození (Palacký, Jirásek, Jungmann) a ještě stačili navštívit Památník hrdinů heydrichiády a zastavit se u památníku Den boje studentů za demokracii na Národní třídě. Během procházky Prahou jsme sledovali, jak se mění mozaika z žulové dlažby na chodnících, architektonicky zajímavé objekty – Mánes, Žofín, Tančící dům, Národní divadlo – Stará a Nová scéna, Kavárna Slavia, Akademie věd ČR, Františkánské zahrady, kostel Panny Marie Sněžné, Václavské náměstí aj.

Na konci celého dne jsme si položili otázky: 1) Co mě na dnešním dni zaujalo? 2) Co jsem prožíval/a? 3) Kdo je pro mě hrdina?

Níže jsou odpovědi žáků:

Natálka:

1) Na celém výletu mě zaujala Neviditelná výstava, byl to pro mě velký zážitek.

2) Když jsem vstoupila do té tmy, tak to byl pro mě zezačátku šok. Cítila jsem se nejistá a zranitelná. Po pár minutách to ale přešlo a bylo to v pohodě. V nějakých okamžicích jsem se i bála, ale užívala jsem si to.

3) Hrdina je pro mě každý člověk se zrakovým handicapem. Hrozně obdivuji, jak to zvládají. Bylo pro mne užitečné zjistit, jak jim můžu pomoci.

Dominik:

1) Nejvíce mě zaujala Neviditelná výstava, která mi ukázala denní život nevidomých, což mě velice zaujalo. Také se mně velice líbil památník hrdinů Heydrichiády a pražská architektura.

2) Prožíval jsem hodinu v naprosté tmě, ovšem i přes to to byl velmi příjemný prožitek.

3) Hrdiny jsou pro mě určitě nevidomí lidé, kteří tráví celý život ve tmě a také hrdinové Heydrichiády.

Michal:

1) Zaujalo mě, jak je těžké orientovat se v prostoru bez očí, bylo to hrozně zajímavé a bavilo mě to.

2) Prožil jsem hodinu naprosté radosti a zkušenosti, jak těžké to vlastně je pro některé.

3) Hrdina je pro mě průvodce v naprosté tmě, který místnostmi procházel, jako kdyby v místnosti bylo světlo a přesto měl zrakové postižení.

Milan:

1) Zaujalo mě budova MZČR, také mě nemile zaujala představa, že bych neviděl.

2) Prožíval jsem zajímavé pocity, které asi prožívají slepí lidé. Také jsem pořád zavíral oči, pak jsem je otvíral, ale nepomohlo to, všude byla tma.

3) Pro mě je hrdina člověk, který nevidí, protože žít s tím není příjemné, což jsme si vlastně mohli zkusit. Také jsou pro mě hrdinové, kteří spáchali ten atentát.

Sára:

1) Zaujalo mě, jak to vlastně v tom neviditelném muzeu chodí. Že pán, který nás provázel, věděl, co kde je, i když neviděl. Zaujal mě také kostel.

2) Bylo to pro mě zvláštní, taková menší úzkost. Ale cestou jsem prožívala dobrou náladu.

3) Hrdinové jsou pro mě nevidomí lidé.

Markéta Marková a žáci 8. třídy

DEN ZEMĚ

Žáci na druhém stupni se do oslav Dne Země zapojili dvěma způsoby. Osmá třída pomáhala připravit stanoviště a realizovat ekologickou soutěž pro žáky první až páté třídy. Žáci šesté, sedmé a deváté třídy se po dohodě s vedením obce vydali pročistit území za koupalištěm a prostory kolem silnice a lesa směrem na Oseč a k vodárně. Někteří žáci byli velmi překvapeni, kolik věcí a odpadu jsme našli. Mimo jiné při chvíli pauzy jsme si prohlédli pulce v tůňce, děti objevily čolka, skokana a určovaly rostliny.

Markéta Marková

Pohádkobraní v 5. třídě - pokračování...**O BYLINKÁŘCE KATCE**

Za osmi chaloupkami, třemi rybníky a osmnácti kameny žila v malé hnědé chaloupce Katka. Katka byla malá, měla růžové šaty, blondáté, kudrnaté vlasy a měla modré oči. Její chaloupka byla skromná.

Katka chaloupku měla ráda, měla okolo chaloupky spoustu kytiček a krásných kamínků.

Jednoho dne se šla Katka projít do krásného lesa. Doprovázela ji zpěv ptáčků. Katka nekoukala na cestu a zašla dál do lesa, kde už to nepoznávala. Zkoušela jít nazpátek, ale zabloudila ještě víc. Po chvíli si Katka všimla rozpadlé chaloupky, bála se jít dovnitř, že se jí tam něco stane. Nakonec se odvážila a vstoupila do chaloupky, když do ní vešla, byla jako nová. Katka doufala, že jí v chaloupce někdo pomůže. Katky si všimla bylinkářka a spustila: „Co tady hledáš, to je moje chaloupka!“ Katka se omluvila a bylinkářce se snažila vysvětlit, že se ztratila a jestli by u ní mohla na chvíli bydlet. Bylinkářka neodpověděla a šla rychle zamknout. Poté Katce odpověděla: „Možná ano.“ Katka se ptala, proč zamkla a bylinkářka odpověděla: „Teď jsi v pasti, už se odsud nedostaneš, budu tě tu věznit, dokud budu chtít.“ Katka byla smutná a litovala toho, že do chaloupky vstoupila. Katku druhý den napadlo, že bylinkářka odejde pro houby, a tak jí udělá vlastní lektvar, aby byla hodná a měla Katku ráda. Asi po jedné hodině bylinkářka odešla. Katka se pustila do dělání lektvaru. Dala do toho vše, co našla, pak to nalila bylinkářce do pití. Bylinkářka přišla domů, pozdravila Katku a šla se napít. Katka ji napjatě pozorovala a trochu se bála, co se stane. Nejdříve bylinkářka zezelenala, pak zmodrala a nakonec upadla. Katka se trochu bála, pak se bylinkářka probudila. Katka se bála, co bude říkat a co se stane. Bylinkářka se zděsila, kde to je. Katka jí říkala, že jí tady chtěla věznit, ale udělala lektvar, který jí změnil. Bylinkářka jí poděkovala, že ten lektvar udělala, že si nedokáže představit, jak by se cítila ona, kdyby někdo chtěl věznit ji. Katku napadlo, že by chaloupku mohly uklidit a hezky vyzdobit. Bylinkářka souhlasila a byla ráda, že bude mít krásnou chaloupku. Šly se podívat do lesa, jestli tam nejsou nějaké hezké plody, větve a tak dále. Našly krásné kytičky, větvičky a dokonce i šišky. Když přišly domů, bylinkářka se rozhodla, že udělá dobrou večeři, a tak se dala do vaření. Katka mezi tím usnula, byla hodně ospalá. Bylinkářka se zlobením rozhodla nechat na zítra, aby se Katka vyspala. Druhý den se hned daly do zdobení, bylinkářka se těšila na výsledek. Katka nejdříve odstranila nějaké věci, které se tam nehodily, bylinkářka Katce věřila, a tak jí do toho nemluvila. Bylinkářka, mezi tím co Katka zdobila chaloupku, vařila dobrý oběd. Katku napadlo, že by chaloupku mohly opravit i zvenku. Katka návrh řekla bylinkářce, bylinkářka řekla, že ANO. Katka byla nadšená, že bylinkářka souhlasila. Po vydatném obědě došly do lesa pro prkna, aby mohly opravit chaloupku. Nasbíraly spousty prken a vrátili se k chaloupce. Když přišli domů, daly si menší pauzu, a pak se pustily do práce. Do večera měly hotovo. Nakonec dne se přejedly řízky a šly spát. Ráno se vzbudily, bylinkářka i Katka byly nadšeny z krásné nové chaloupky. Daly si snídani a šly se projít. Bylinkářka se po cestě zeptala Katky, jestli by u ní nechtěla bydlet. Katka chvíli váhala, ale na konec řekla, že ano. Bylinkářka byla blahem bez sebe, a pokud nezemřely, žijí v chaloupce dodnes. **Zuzana K.**

CHUDINKA JARMILA 2

Za devatero horami žila Jarmila. Chtěla být bylinkářka. Aby mohla žít s princem Jarmilem, má plán, který je na oko lehký, ale je to těžší, než se zdálo. Jarmila musela jít přes devět hor, což je dálka. Musela jít za dědkem bylinkářem, kde Jarmila věděla, že to nedopadne dobře. Dědek se jmenoval Honza. Honza je prý „ukvákaný“ a nedokáže myslet na to, o čem se jedná v komunikaci. Jarmila vyrazila na cestu. Vzala si s sebou kupu pevných nervů a vodu. Ušla dvacet kroků, potkala dvanáct měsíčků, které nepotřebovala, protože se macecha odstěhovala. Ušla znovu dvacet kroků a potkala kováře, ale toho prozatím nepotřebovala. Ušla znovu dvacet kroků a potkala chaloupku, kde by měl bydlet dědek Honza. Zafukala na dveře „fuk, fuk“. Honza otevřel dveře a uviděl Jarmilu. Řekl: „Ne, ne! Já, žádné holky učit nebudu.“ Jarmila udiveně zaklepala znovu. Honza vyběhl a zařval: „To jsi mě neslyšela?!“ Jarmilu napadlo, že by mohla za kovářem, koupit si výzbroj, aby jí Honza nepoznal. Ušla zpátky dvacet kroků za kovářem. Jarmila řekla kovářovi, že chce celou železnou výzbroj, aby jí nešlo vidět do tváře. Kovář řekl: „Sotva máš oblečení a chceš celou železnou výzbroj.“ Jarmila vytáhla pytlík zlata: „Zbytek si nech, kováři.“ Kovář udiveně řekl: „No, dobrá tedy a dal jí výzbroj.“ Jarmila šla za Honzou, který nepoznal, že je to Jarmila. Jarmila řekla, že chce nápoj lásky. Honza řekl: „Zajímavý výběr. Ale na co potřebuje určitě slavný rytíř nápoj lásky?“ Jarmila řekla: „Neptej se, radši udělej ten lektvar lásky!“ Honza dělal lektvar a u toho kvákal, říkal Jarmile různé věci. Honza jí chtěl lektvar nejprve ukázat, ale pak jí to dal. Jarmila ušla dvacet kroků, potkala znovu kováře. Ušla znovu dvacet kroků a potkala dvanáct měsíčků. Nakonec šla k princovi Jarmilovi do pokoje. Jarmila řekla: „No, fuj. To mám ale žízeň, donesu nám vodu.“ Jarmil se nechápavě koukal na Jarmilu. Jarmila přinesla sobě vodu a Jarmilovi taky, ale namíchaný s tím nápojem lásky. Jarmil se napil a spadl na zem. Jarmila rychle běžela za ním a dala mu ruku na hrud'. Necítila bít jeho srdce.

Zazvonil zvonec a Jarmila byl konec.

Dominik F.

O HRADU ŠPENDLÍKU

Na hradu Špendlíku žil král Ušatec a královna Pizizubka. Ti měli dceru Alžbětu. Princezna byla velmi krásná a chytrá, ale bála se bouřky. Krále to moc trápilo, tak podal inzerát na statečného rytíře, který naučí princeznu se nebát. Na hrad Špendlík přišel rytíř Brontík. Brontíkovi se všichni smáli, protože měl děravé a rezavé brnění. Jednou v noci přišla bouřka. Brontík s princeznou hráli karty o peníze. Princeznu hra bavila, a tak se úplně zapomněla bát. Král měl velikou radost, že se princezna nebála. Pozval za odměnu Brontíka na ples. Jedli, pili a tancovali až do rána. Brontík po plese tvrdě usnul. V tom přišla veliká bouřka. Princezna se bála tak moc, že začala křičet. Král se vzbudil a šel hledat Brontíka. Ten spal, leknul se krále a spadl z postele, až ztratil brnění. V tom přišla do komnaty princezna. Brontík se jí bez brnění moc líbil a chtěla ho za muže. Král ale princezně řekl, že se nesmí bát bouřky. Princezna byla smutná, protože se bouřky stále bála. Brontík napadlo, že večer, až bude bouřka, tak ji nechá zavřenou ve věži. K večeru přišla bouřka a Brontík ji zavřel do věže. Princezna brečela, ale Brontík ji neslyšel. Ráno princezna řekla Brontíkovi, že se přestala bát bouřky. Král dal za odměnu Brontíkovi hrad, peníze a připravil jim velikou svatbu. Pili, jedli a tancovali. A tak žili šťastně až do smrti. A král s královnou, ti byli rádi, že princezna měla svatbu. **Lukáš P.**

(dokončení ze str. 9)

O KRÁSNÉM DOBRODRUŽSTVÍ

Za desatero řekami a devatero horami byla usídlená bylinkářka. Zdála se zlá, ale ve skutečnosti to tak nebylo, byla moc hodná, ráda pomáhala. Jednoho dne okolo prošel nějaký pán, byl hodně rozškubaný, smradlavý, ale hlavně byl sám. Když si ho bylinkářka všimla, zavolala na něj: „Pojď sem!“ Pán se otočil, vypadal dost děsivě. Když ho uviděla, nechtělo se jí tomu věřit. Udělala mu čaj a něco k jídlu. Zeptala se mladíka, co se mu děje a co se mu stalo a on začal: „Jsem opuštěný král, jsem sám, a nemám kamarády.“ Když to dopovídal, bylinkářka mu řekla, že mu ráda pomůže. Napadlo ji, že mladíka nechá přespat u ní. Bylinkářka mu udělala bylinky na uklidnění. A hned ráno se vydají do světa. Když nastalo ráno, bylinkářka byla vzhůru od osmi hodin. Mladík se vzbudil až okolo desáté hodiny. Okolo té dvanácté hodiny se vydali do světa. Po pěti hodinové cestě uviděli nějakou budovu. Mladík napadlo, že se tam půjde podívat. Bylinkářka nahlas křičela: „Hlavně se vrať.“ Mladík zakřičel: „Neboj se.“ Po pěti minutách najednou bylinkářka uslyšela: „Pojď sem, ta budova je starý hostinec.“ Bylinkářka za ním doběhla. Koukala na mladíka jak na vejra. Mladík napadlo, že by si ten hostinec mohli opravit a udělat tam hospodu. Bylinkářka potichu zamumlala: „To je dobrý nápad.“ O pár let později byl krásný hostinec hotový. Prodávali tam polévky, špagety, řízky s kaší a tak dále. Jednoho dne mladík požádal bylinkářku o ruku a vzali se. ZAZVONIL ZVONEC A POHÁDKY JE KONEC. Bylinkářka mu dala na svatbě bylinky na lásku.

Lucie Š.

PRINCEZNA ELIŠKA

Byla jedna hodná princezna. Jednoho dne jí bylo smutno, protože všechny princezny mají už prince a ona ne. Tak šla za otcem a řekla mu, že jde hledat prince. Šla a šla a najednou zabloudila v lese. Křičela: „Halo, je tady někdo?“ Najednou se objevila milá babička a nabídla jí bylinkový čaj a nějaké bylinky. Eliška si nějaké bylinky i čaj vzala a dala jí tři zlaté mince. A šla hledat dál. Najednou projel princ na bílém koni. Vzal ji do království. Po několika měsících se vzali. Macecha byla na princeznu zlá. Dávala Elišce do postele pastičky na myši. Princ na to přišel a vyhodil macechu z království. Macecha se mu omlouvala, prosila ho a princ povolil, že tam může zůstat. Po nějaké době čekala Eliška dítě. Po devíti měsících se jí narodil nádherný syn jménem Filip. A macecha řekla Elišce, že jí Filipa pohlídá. A v tom se to stalo. Macecha dala Filipka do košíku a hodila ho z mostu. Najednou přiletěl havran, rychle chytl košík a letěl pryč. Princ to uviděl a utíkal za tím havranem. Havran ho zavedl k milé babičce, která mu podala ten košík s Filipem. Macechu popravili a byl klid. Eliška byla šťastná, že vše dopadlo dobře. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Adéla R.

Akce školní družiny

Sokolnické představení aneb jak žijí dravci u chovatelů...

Dne 20. 4. k nám zavítal pan chovatel Pavel Řehka s okřídlenými dravci. Děti si měly možnost prohlédnout sokoly, výra, káně, rarocha a poštolku. Absolvovali jsme podrobný výklad o jejich životě, dozvěděli jsme se, čím se živí, kolik toho sní, jak se chovají, co celý den dělají, kolik let se dožívají, jakou rychlostí létají, kdy a proč jsou nebezpeční, jak a proč se dravcům zakrývají oči, že vzlétají

pouze pro lov a u chovatelů pro odměnu. Měli jsme možnost si dravce pohladit. Odvážlivci si mohli obléknout rukavici a vzít si dravce na ruku. Dětem byly zodpovězeny srozumitelně všechny zvědavé dotazy. U dětí vítězil výr Kubíček, který byl přítulný a mazlivý. Na závěr nás pan chovatel překvapil několika přelety, kde nám dravci prolétali mezi vytvořenými obrázky z končetin, nebo mezi hlavami. Všechny nás to moc bavilo. Bylo to příjemné a zároveň poučné odpoledne.

Čarodějnický rej

Dne 29. 4. proběhl na dětském hřišti družinový čarodějnický rej. Děti se proměnily v malé čaroděje, čarodějnice, černé kočky a různé potvory z černé magie. Jako první si děti doplnily letecké průkazy: fotografii, otisk prstu, počet zubů, dosažené licence k dopravním prostředkům. Poté se vytvořily čarodějné skupiny, které obdržely listinu, na které byly vypsány úkoly. Průběžně si čarodějné skupinky proletěly deset stanovišť, kde pod vedením dospělých čarodějnic splnily zadané úkoly. Ty nesly podobu: hledání pavouků a pavoučích vajíček v trávě, hod hadem do záchodu, určení částí těla čarodějnice, hod sovou do komína, let na kostěti, prohození pavoučí sítě na drakovi, ovládnutí dřevěné lopaty, či doplnění čarodějnického kvízu, hledání pavouků a brouků v čarodějném kotli. Kdo tak učinil, získal

(pokračování na str. 11)

Čarodějnický rej (dokončení ze str. 10)

čarodějnické pamlsky. Na závěr jsme si opekli čarodějnické špekáčky a vypili čarovné nápoje. Po celou dobu čarodějného reje nám vyhrávala stylová muzika. Bylo to příjemně strávené odpoledne s přátelivým počasím. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu této akce.

Návštěva chovatelů koní na ranči „u Refků“ (Šínů)

V pátek 6. 5. jsme po obědě se školní družinou vyrazili na turistickou vycházku směr Octárna. Cílem našeho výšlapu byla exkurze u chovatelů koní. S úžasem jsme se kochali pohledem na krásný nově moderně vybudovaný ranč určený pro závodní parkurové koně. Hned na samém začátku se nás ujala milá a vstřícná paní majitelka Míša, která nás s podrobným výkladem a praktickými ukázkami provedla celým rančem. Na začátku jsme vstoupili do stáje, kde jsme měli možnost v jednot-

livých boxech vidět, kde koníci odpočívají, z čeho pijí, čím jsou podestláni a krmeni. Na konci stáje si děti měly možnost vstoupit pod solárium, které je určeno pro zahřátí a vysušení. Byly nadšené, jak je to příjemné. Na samém konci stáje jsme si prohlédli koňskou sprchu. Dále následovala přednáška a ukázka jednotlivých postrojů a praktických pomůcek pro koně. Dětem se například líbila maska určená na hlavu proti hmyzu. Poté naše kroky vedly k výběhům, kde jsme se dozvěděli, že pochoutkou pro ně je čerstvá, šťavnatá tráva. Odvážlivci a příznivci si měli možnost hodného koníka pohladit a dokonce se s ním pomazlit. Na závěr jsme došli k parkurové dráze, kde nám majitelka koníka ukázala trénink před parkurovým závodem. Bylo to nádherné odpoledne pro všechny účastníky. Takže ještě jednou touto cestou moc děkujeme Míše a přejeme jí i jejím koníkům do budoucna mnoho vítězných a úspěšných okamžiků.

Knihovna – Spolkový dům Obecnice

Chladno a večerní mlhy v máji, hojnost ovoce a sena dají...

Nikdo jistě nebude namítat, když napíšete, že měsíc květen je měsícem lásky a nádherného jara v plném rozkvětu. Během začátku měsíce jsme mohli zahrnout pozorností své milované polovičky, neboť byl 1. Máj, lásky čas. Poté netrvalo dlouho a slavili jsme další významný den, a to Den matek. Věřím, že každá maminka dostala patřičnou odměnu za svoji lásku a péči, kterou po celý rok bez ustání věnuje svým drahým dětem. Také práce se nám rozrostla o práci na zahrádkách. Pomalu, ale jistě můžeme své sazeničky přesazovat do záhonů a těšit na letošní úrodu. Doufám, že nikoho ledoví mužáci nezaskočili a neudělali nějakou neplech. Kdo máte i přes spoustu práce chvíli a chuť, pojdte si přečíst jaké akce jsme v knihovně prožili a jaké nás teprve čekají.

Co se dělo a právě děje?

OBECNÍ VÝLET DO BECHYNĚ

Den výletu se nám kvapem blíží, a proto uvádím všechny důležité informace. Kdyby i přesto někdo potřeboval cokoli vědět, může se mi ozvat na číslo 734 371 111. **Výlet do Bechyně proběhne ve čtvrtek 9. června.** Pojedeme autobusem, který na nás bude čekat před knihovnou. **Sejdeme se v 7.45 a po 8.00 budeme vyjíždět.** Pojedeme s menším předstihem, abychom měli časovou rezervu. Cesta trvá přibližně 1 hodinu a 30 minut. Čeká nás prohlídka zámku a kláštera. Jsme velká skupina, budeme rozděleni na dvě skupinky, které se prostřídají. Jedna půjde do zámku, druhá do kláštera a naopak. Po prohlídkách nás čeká společ-

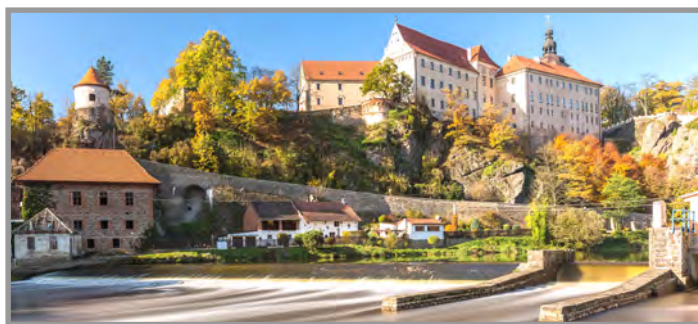
ný oběd. K obědu pro nás bude připraven kuřecí vývar a přírodní plátek se šlouchanými bramborami a zeleninovou oblohou. Protože si přeji, aby se nám den vydařil se vším všudy, nabízím po obědě ještě dobrovolnou komentovanou prohlídku městem. Prohlídka by trvala od 15.00 do 16.00 hod. Paní průvodkyně mě ubezpečila, že nejde o nic náročného. Prochází se centrem, kde je vše pohromadě, po cestě jsou lavičky na odpočinek, žádné schody, celkem cca 800 m, tudíž si myslím, že je to zvládnutelné, ale každý, nechť se rozhodne sám.

Finance - kdo by chtěl a půjde třeba kolem knihovny, může mi už penízky přinést. Jinak stačí u autobusu nebo během cesty. Prosím, zkuste mít drobnější obnos, děkuji. ☺ Zde jsou přesné částky.

Důchodce: prohlídka zámek (150 Kč), klášter (70 Kč), město (70 Kč) = 290 Kč.

Dospělý: prohlídka zámek (250 Kč), klášter (100 Kč), město (100 Kč) = 450 Kč.

Snad nám počasí bude přát a strávíme příjemný den. Těším se na brzkou shledanou.

Minerální náramky v knihovně

Od začátku května je v naší v knihovně k dispozici nabídka minerálních náramků, svícnů, náušnic nebo lapačů snů. Přijďte se podívat, třeba Vám něco cinkne do nosu.

Přednáška na téma „O jarních bylinkách, jejich léčivé síle a magické moci“

Ve čtvrtek **28. dubna** k nám zavítala paní Jarmila Mandžuková. Spisovatelka, která píše knihy zaměřené na přírodní medicínu, zdravý životní styl a osobní rozvoj. Téma přednášky byly léčivé bylinky, které mají na lidský organismus mnoho blahodárných účinků. Věnovali jsme se kopřivě dvoudomé, jitroceli kopinatému a bříze bělokoré. Řekli jsme si, v jakých oblastech léčby je lze využít, jak je například sušit nebo jaké magické vlastnosti ukrývají. Pro velký zájem bude po prázdninách další pokračování této přednášky. Paní Mandžuková dorazí zase v září. Už teď si můžete poznačit termín do kalendáře **29. září 2022 v 17 hod.**

Středeční posezení místních senierek

Pravidelné posezení v knihovně se rozrostlo o další členky. Jsem ráda, že je nás tu více a více. Kdo byste měl také zájem, můžete se přidat. Jste srdečně zváni. ☺ Toto setkání probíhá každou

středu od 13.30 do 15.30 hod. Na všechny příchozí zde čeká teplá káva, chutné vínko, dobrá kniha i milé slovo.

Výtvarný kroužek „Všeználek“

Ještě nám zbývají dva měsíce do konce roku, a tak stihneme ještě něco krásného vytvořit. Jedno tvoření jsme věnovali výrobě dárku pro maminky k jejich dnu. Podívejte se, jaké krásné svícný děti vyrobily. Pak jsme si hráli se slavným těstem, vymodelovali jsme tvary a pak jsme je barevně vybarvili. Jedno všeználek-

ské odpoledne měly děti připravenou aktivitu na ven. Hledaly a luštily tajenku, která je dovedla k pokladu. Jakému? No přeci zmrzlině. ☺

Děti z menšího Všeználka vyráběly o něco méně. Jednak bojovaly (snad naposledy) s bacily a jednak byly na školce v přírodě. Ale do začátku prázdnin dost času, to ještě vytvoříme plno parádních výrobků. ☺

(pokračování na str. 13)

KNIHOVNA (dokončení ze str. 12)**Co se bude dít a co nás čeká nového?**

V pondělí **30. května v 17 hodin** proběhne v knihovně přednáška na téma **„Život v Singapuru“** aneb jak se přestěhovat na opačnou stranu zeměkoule s jedním kufrem. Praktické tipy pro cestování nalehko, dokonce i s dětmi! Léto se blíží, dovolená také. Pojďme se inspirovat příběhem ženy – matky tří dětí, která se s rodinou přestěhovala z Prahy do dalekého

Singapuru. Dozvíme se něco nejen o praktickém balení a užitečném minimalismu, ale také o zajímavém životě v této asijské zemi, její kultuře a zajímavostech.

DĚTSKÝ DEN

Děti, zapište si za uši! ☺ V **pátek 3. června** vypukne na koupališti v Obecnici dětské odpoledne plné her a soutěží. Každé dítě z Obecnice i okolí je srdečně zváno!

Přednáška na červen spojená s poslechovým koncertem „Krása zvuku tibetských mís“

Poslední přednáška letošního školního roku bude malinko netradiční. V **pátek 17. června od 18.00 do 20.00 hod.** proběhne přednáška o tibetských zpívajících mísách, jejich historii, složení a jejich působení. Slyšeli jste někdy o tibetských zpívajících mísách, jejichž zvuk je plný alikvótních tónů? Chcete vědět více o působení zvuku na lidské tělo a mysl? Přijďte na přednášku spojenou s hodinovým koncertem.

DIVADĚLKO PRO DĚTI

Prázdniny jsou za humny, školní rok se pomalu, ale jistě blíží ke konci. A proto si knihovna přichystala pro své věrné návštěvníky male překvapení. V **úterý 28. června od 15.30 hod.** se bude konat dětské divadlo! Máte rádi loutky, legraci a pohádky? Jste srdečně zváni. Hrát k nám přijede divadelní spolek Zalezlíci se svým představením – *Není Myška, jako Miška*. A o čem pak tato pohádka bude? *„Najde stále nespokojená princezna Miška toho nejsilnějšího ženicha a nebo svého ženicha najde malá Myška?“* To se dozvíte ve veselé kouzelnické pohádce (na motivy pohádky Vlastimila Peška *Z čarovného klobouku*).

JÓGA na faře

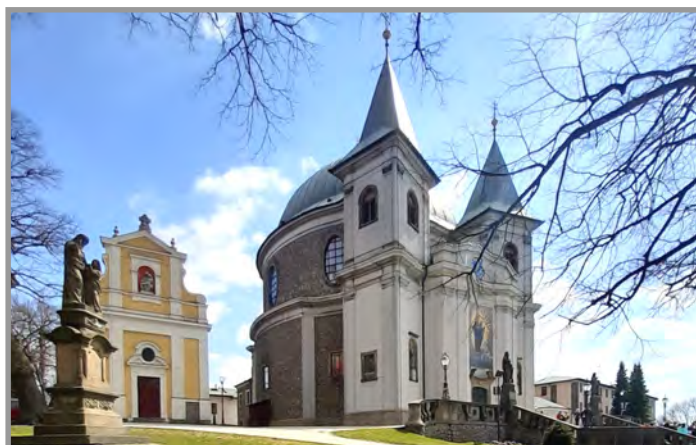
Milé jogínky, během celého června budu s dětmi v lázních, tudíž nebude jóga. Ale nesmutněte, v květnu si to všechno užijeme o to víc. Během května bude jóga jako vždy v úterý od 18.30 hod. Další lekce navíc budou v neděli 22. 5. od 8.00 a ve čtvrtek 26. 5. od 18.00 hodin. O všech změnách informuji prostřednictvím WhatsApp skupinky (o přidání pište na 722 724 881). Mějte krásné jarní dny a na viděnou na jógových podložkách.

Veronika H.

STRÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Město s tradicí výroby ohýbaného nábytku

Jsou elegantní, lehké, odolné a pohodlné, zná je téměř celý civilizovaný svět a určitě jste už na některé z nich alespoň jednou seděli. Řeč je o thonetkách, židlích vyrobených jedinečnou technologií, které už více než 160 let proudí z továrny v Bystřici pod Hostýnem do zemí všech kontinentů. Šest ručně ohýbaných bukových kulatin, dva šrouby a deset vrutů: když je složíte dohromady, vznikne ikonická thonetka aneb židle číslo 14, nejprodávanější židle historie. Za světovou slávou těchto židlí stojí Michael Thonet, rodák z německého Boppardu, který se vyučil stolařem a následně ve svém rodišti založil dílnu, kde se věnoval výrobě nábytku. Kolem roku 1830 začal provádět pokusy s pařením, ohýbáním a lepením dřeva. Jeho první experimenty částečně navazovaly na technologie, používané již ve starém Egyptě a starověkém Řecku. Thonet však zkoušel stále nové metody ohýbání dřeva a jak to tak bývá, nakonec dospěl k vynálezu, který znamenal přelom v technologii výroby. Na základě svých pokusů přišel na vynikající myšlenku - přikládat na plochu propařeného dřeva před ohýbáním k protilehlé straně ohybu pás z ocelového plechu, který opatřil zarážkami. Mezi ně upnul masivní hranolek ohýbaný k formě. Ohýbání napařeného dřeva, kdy se napětí přenášelo pod ocelový pás, nikoliv do povrchové vrstvy dřeva, umožňovalo ruční ohýbání hranolku až o 180o. Zajímavostí je, že tuto namáhavou část výroby ohýbání nábytku není do dnešní doby možné nahradit stroji, vše tak závisí na zručnosti, citu a zkušenosti mistrů stolařů. Pokud se budete chtít dozvědět více o současné produkci spol. TON, a.s., doporučuji navštívit podnikovou prodejnu, sídlící v bývalé Thonetově vile v Přerovské ulici. Naopak s minulostí se setkáte v expozici Historického ohýbaného nábytku, která vznikla v roce 2015 a sídlí ve východním křídle bystrického zámku. Vystavené exponáty představují nábytkářskou produkci od Thonetova vynálezu v polovině 19. století, přes rozmach výroby ohýbaného nábytku na přelomu 19. a 20. století až po závěr první republiky. Pozdržme se ještě chvíli na bystrickém zámku. Od poloviny 15. století zde existovala gotická okrouhlá vodní tvrz, ze které se do současné doby mnoho nedochovalo. Ta se totiž později stala součástí renesančního zámku, který v průběhu let prošel mnoha přestavbami. Po ničujícím požáru roku 1594 zámek obnovila Bohunka z Víckova se svým manželem Václavem Bítovským z Bítova. Rozsáhlou barokně klasicistní přestavbu uskutečnil v roce 1765 na přání hraběnky Marie Amálie z Monte l Abbate brněnský architekt František Antonín Grimm. Poslední stavební úpravou byla přístavba tzv. klozetové věže v roce 1881. Význačnými majiteli bystrického panství a zámku byli Laudonové, potomci slavného rakouského polního maršála Ernsta Gideona von Laudona. Za jejich éry byl přilehlý zámecký park (dnes nepřístupný, je v držení Armády ČR) považován za jeden z nejkrásnějších parků na Moravě. Laudonové prosluli především jako botanici, pěstovali okrasné dřeviny i růže. Vybudovali oranžerii a zimní zahradu s vytápěným skleníkem, ve kterém pěstovali lekníny z rodu *Victoria regia* (Viktorie královská, největší leknín na světě), orchideje a další exotické rostliny. Od zámku jsem okolo farního kostela sv. Jiljí, který nechal postavit hrabě František Antonín z Rotttalu v roce 1774 podle projektu stavitele Tomáše Šturma, prošel na Masarykovo náměstí, odkud jsem se autobusem vy-

Kaple sv. Jana Sarkandera a bazilika Nanebevzetí Panny Marie.

vezl na Hostýn (735 m n.m.). Svatý Hostýn, kterému místní neřeknou jinak než Hostýnek, je nejvýše položeným mariánským poutním místem na Moravě. První písemná zmínka o kopci Hostýnu pochází z poloviny 16. století. První osadníci však žili na Hostýně již v pravěku, vrchol kopce je obehnán valem o délce 1 835 m, který má dodnes v některých místech výšku 9 m a šířku 23 m. Zdaleka viditelnou dominantou vrchu je bazilika Nanebevzetí Panny Marie, postavená na místě nejstarší mariánské kaple, doložené již v roce 1635. Stavba byla budována podle návrhu architekta Josefa Ignáce Cyraního z Bolleshausu a vedl ji holešovský stavitel Tomáš Šturm v letech 1721–1747. Roku 1787 byl chrám na základě tzv. josefinských reforem, vydaných císařem Josefem II., zrušen a odsvěcen, byla snesena střecha, rozbořeny sakristie, zbourány oltáře, byly vytrhány okna, dveře i dlažby podlah. Obnova baziliky započala dne 10. května 1841 u příležitosti 600. výročí záchranu Moravanů od Tatarů. V roce 1845 byla rekonstrukce dokončena a chrám byl připraven k vysvěcení. Uvnitř baziliky stojí nad hlavním oltářem socha Panny Marie v životní velikosti s Ježíškem, který metá blesky, určené Tatarům, zobrazeným dole. Tito krutí nájezdníci na počátku 13. století ohrožovali Evropu a v roce 1241 vpadli také na Moravu, kde vraždili a drancovali. Lidé hledali pro sebe a svůj nejskromnější majetek útočiště v lesích a na horách. Podle legendy byli ti, kdo se uchýlili na Hostýn, zachráněni přímluvou Panny Marie, která bleskem zapálila ležení divokých nájezdníků. Chrám má centrální dispozici elipsoidního tvaru s osami 40,5 m a 30,5 m. Úchvatný je pohled z vnitřku baziliky na prosklenou mohutnou kopuli. Ke svatostánku bylo na západním svahu zbudováno přístupové schodiště, které je dlouhé 242 m a je tvořeno 250 schody. V sousedství baziliky nelze přehlédnout kapli sv. Jana Sarkandera, kde začíná Stará křížová cesta a Jurkovičova křížová cesta, doplněná kaplí Božího hrobu a hřbitovem. Nad ním, na nejvyšším bodu Hostýna, stojí větrná elektrárna a rozhledna s kaplí sv. Kříže, která pochází z roku 1897. Z ochozu rozhledny je úchvatný výhled na Bystřici pod Hostýnem i na vzdálenější roviny Hané. V poutním areálu je dále možné navštívit Svatohostýnské muzeum či Vodní kapli s oltářem, kterou nechal okolo roku 1658 postavit kolem upraveného vodního pramene Jan hrabě z Rottalu.

Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**

LÉKAŘ A VY • Nový pohled na diabetes

Diabetes neboli cukrovka, onemocnění spojené se zvýšenou hladinou cukru v krvi, je stále nevyléčitelná choroba, a i nejmodernější léky řeší jen důsledky a nikoli nemoc samotnou. Moderní léčebné postupy alespoň poskytují pacientům větší komfort. Hladina cukru v krvi souvisí s produkcí inzulínu a jediný orgán v těle, který ho vyrábí je slinivka. Za normálních okolností se po jídle zvyšuje hladina glukózy v krvi a putuje tak ke všem orgánům. Aby jí ale buňky dokázaly z krve vychytat, potřebují k tomu právě inzulín. Bez něj si buňky cukru ani nevšimnou a může ho být v krvi sebevíc. Když se inzulín do krve vyplaví, aktivuje v buňkách speciální přenašeče glukózy a upozorní je na to, že je třeba cukry z krve vychytat a zpracovat. Když je cukru v krvi mnoho, začne škodit mnoha orgánům. Úplně chybění inzulínu je u diabetu prvního typu, kdy slinivka z nějakého důvodu nefunguje. Mnohem častější je druhý typ cukrovky, kdy buňky přestanou být na inzulín dostatečně citlivé. Slinivka sice inzulín vytváří, ale tělu to nestačí. Nejčastěji se člověk k druhému typu diabetu prostě projí. Zvýšené množství tuku u obezických lidí vytváří řadu hormonů, které mimo jiné snižují citlivost k inzulínu. Tihle pacienti mají ale vlastně štěstí, protože mohou pro své uzdravení mnoho udělat sami, na rozdíl třeba od onkologických pacientů. Změnou životní správy a zhubnutím u nich může nemoc téměř vymizet. Nejlepší lék na diabetes II. typu je pohyb. Díky němu přibývají svalová vlákna, zlepšuje se látková výměna ve svalech a daleko lépe se vstřebávají cukry. Na druhou stranu to má své nevýhody v tom, že vliv dietního režimu je tak velký, že i sebemodernější lék bez spolupráce pacienta není k ničemu. A to je často kámen úrazu. Čím je člověk tlustší, tím více inzulínu potřebuje vyrábět, slinivka pracuje nad rámec svých možností a buňky vyrábějící inzulín z přepracování hynou a vzniká začarovaný kruh, méně buněk, méně inzulínu, vyšší potřeba, vyšší hladina cukru. Glukóza je ale velmi reaktivní molekula, která dokáže reagovat s celou řadou dalších látek v organismu a její dlouhodobá vyšší hladina vede k řadě komplikací, se kterými se diabe-

tici musí potýkat. Stoupá riziko srdečního infarktu, cévní mozkové příhody, postižení ledvin a cukrovka je nejčastější příčinou slepoty. Nejde o žádných pár lidí, s diabetem II. typu se u nás léčí přes milion lidí a ročně jich zhruba třicet tisíc přibývá. Vysoká hladina cukru neboli a pokud není moc vysoká, člověk se může cítit jen unavený, a kdo dnes není unavený a kdo by s tím šel k lékaři. Ke včasnému zachytu problému pak mají sloužit pravidelné preventivní prohlídky u praktického lékaře, ale ruku na srdce... Ne každý obézní člověk ale dospěje k cukrovce. Promlouvají do toho i genetické vloh, tedy jak máme silné buňky vyrábějící inzulín. Novým pohledem na příčinu snížené citlivosti tkání na inzulín a na vznik civilizačních nemocí jsou tzv „buněční senioři“, tedy buňky, jejichž čas se díky věku nemilosrdně nachýlí. Pokud se člověk k diabetu dopracuje díky věku, má bohužel mnohem menší šanci průběh choroby ovlivnit na rozdíl od těch, kteří se k diabetu projí. Léky proti předčasnému stárnutí by mohly oddálit řadu nemocí a výzkum v této oblasti už probíhá. V praxi jsou už i nové lékové skupiny na léčbu diabetu, které umějí nejen hladinu cukru kompenzovat, ale na rozdíl od inzulínu umějí snížit hmotnost a mají příznivý vliv na snížení krevního tlaku, kardiovaskulárních komplikací a poškození ledvin. Tzv glifloziny dokonce zlepšují srdeční selhání i u pacientů bez diabetu. Dalším účinkem některých nových léků je zpomalení vyprazdňování žaludku, prodloužení pocitu sytosti a tím snížení váhy, které se u některých preparátů přibližuje efektu bariatrických operací (bandáže) žaludku. Další zajímavou novinkou bude týdenní inzulín, který už má za sebou 3. fázi klinických studií a zvýší komfort pacientů. Do budoucna nemůžeme mít mnoho optimismu ohledně nového výskytu obezity a diabetu II. typu. Současná generace teenagerů strávila dva roky v posteli nebo na gauči s počítačem a díky covidu se lze obávat mnohem dříve výskytu obezity a s ní spojených chorob včetně diabetu. Tak se tedy hýbejme, posilujme naše svalová vlákna a držme si váhu a zdraví.

Z veřejných zdrojů upravila **Drsovo**

Cestování v pohodlí domova

V sérii *Romantické úteky* z nakladatelství Grada už vyšly následující knížky - *Pekárna v Brooklynu*, *Kavárna v Kodani*, *Cukrárna v Paříži*, *Pláž v Chorvatsku*, *Hotýlek na Islandu*, *Čajovna v Tokiu* a *Chata ve Švýcarsku*. Letos vyšla knížka *Domek v Irsku*. Britská autorka Julie Caplinová dějiště všech svých knížek procestovala a vy se v romantických příbězích dozvíte mnohé o krajině, počasí, způsobu života, kultuře, lidech a kulinářských specialitách v různých zemích. Knížky lze číst v libovolném pořadí. Pokud by vás toto čtení zaujalo, lze si knížky půjčit v příbramské knihovně. V knihkupectví jsou totiž vždy během několika dní vyprodány.

E.T.

**ZAHRADE
ŠACHTA**

PRODEJ RYB
PSTRUH • SIVEN • JESETER • KAPR
AKCE: KAPR 79 Kč/kg

Obecnice 78 - Šachta

728 621 680

OTEVÍRACÍ DOBA:
DENNĚ 10:00 - 18:00

Z OBECNICKÉ HISTORIE...

Pěvecký sbor Přátelství Obecnice (Březnice, 21. 4. 1977). Horní řada zleva: pánové Sláma, Klíma, Hrabák, Vostrý, Kuchta, Steiner, Kopáček, Švehla, Sofka, Kučera, Koukal, Schnejder, Hudeček. Druhá řada zleva: paní Koukalová, Kopáčková, Laiblová, Štastná, Kasalová, Míková, Kuchtová, Steinerová, Labská, Kučerová, Oktábcová, Dušková, Kubínová, Sofková, Hrubá, Rozsypalová, Dařílková. Spodní řada zleva: paní Vyšínová, Švehlová, Hrabáková, Pacholová, Bartůňková, Stočesová, Varvařovská, Kadlecová, Koudelová, Vázalová, Makovcová, Petáková, Schnejderová, Vostrá, Ručková, Kovaříková, Firýtová.

Celovečerní koncert pěveckého sboru Přátelství v sále hostince U Zelenků v Obecnici (4. 5. 1984).